

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

ДОКЛАД

ЗА СЪОТВЕТСТИЕТО

НА ЗАКОНА ЗА ДОСТЪП ДО ОБЩЕСТВЕНА ИНФОРМАЦИЯ С

КОНВЕНЦИЯТА НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЗА ДОСТЪПА ДО ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ

На 27 ноември 2008 г. на 104-то заседание на Комитета на Министрите на страните – членки на Съвета на Европа бе приета Конвенция за достъпа до официални документи (CETS No. 205). Конвенцията, известна още като Конвенцията от Tromsø, влезе в сила на 1 декември 2020 г. До момента страни по нея са 15 държави-членки на Съвета на Европа, а именно: Албания, Армения, Босна и Херцеговина, Естония, Исландия, Испания, Литва, Молдова, Черна гора, Норвегия, Словения, Украйна, Унгария, Финландия и Швеция¹.

Конвенцията от Tromsø е първият международен нормативен документ, признаващ правото на всеки на достъп до т.нар. „официални документи“², съхранявани от публичните институции.

Законът за достъп до обществена информация (ЗДОИ), приет през 2000 г.³, бе съществено изменен и допълнен през 2008 г.⁴ и 2015 г.⁵, като последното му изменение бе през 2023 г.⁶. С измененията и допълненията е прецизирана уредбата относно ограниченията на достъпа до информация, въведен е т. нар. „тест за надделяващ обществен интерес“, разширен е кръгът на задължените да предоставят информация субекти и е създадено и доразвито задължение за публикуване на информация в интернет страниците на институциите.

---

¹ Вж. повече на интернет адрес: <https://www.coe.int/en/web/access-to-official-documents>

² Терминът е равнозначен на понятието „обществена информация“ по смисъла на Закона за достъп до обществена информация и няма общо с използвания в Гражданскопроцесуалния кодекс термин, обозначаващ вид писмени доказателства.

³ Обн. ДВ. бр.55 от 7 Юли 2000г.

⁴ Изм и доп. ДВ. бр.104 от 5 Декември 2008г.

⁵ Изм. и доп. ДВ. бр.97 от 11 Декември 2015г.

⁶ Изм. и доп. ДВ. бр.82 от 29 Септември 2023г.

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

По оценка на „Програма Достъп до Информация“ (ПДИ) ЗДОИ съответства на Конвенцията и България може да я ратифицира.

Конвенцията представлява минимален стандарт за достъпа до официални документи и не е пречка националните закони да предвидят по-широк достъп до официални документи (чл.1, ал.1).

Определения: обхват на задължените субекти

Задължените по ЗДОИ субекти съответстват на посочените в Конвенцията „публични институции“. Съгласно ЗДОИ задължени субекти са органите на изпълнителната власт, както и териториалните им подразделения и органите на местно самоуправление (чл.3, ал.1). Налице е пълно съответствие с предвиденото от Конвенцията задължение за органите на изпълнителната власт и техните администрации на национално, регионално и местно равнище да предоставят информация (чл.1, ал.2, буква „а“, i, т.1).

В Конвенцията се предвиждат задължения за законодателната и съдебната власт, доколкото изпълняват административни функции (чл.1, ал.2, буква „а“, i, т.1), като с декларация страните могат да заявят, че задължението обхваща и останалите им дейности. Според чл.3, ал.1 от ЗДОИ задължението за предоставяне на достъп до обществена информация е възложено на държавните органи, тоест то се отнася до органите и на трите власти. В съдебната практика също е изведен този широк кръг на задължени субекти, който обхваща и органите на законодателната и съдебната власт.

В практиката на Върховния административен съд и административните съдилища се приема още, че задължението на съдилищата за предоставяне на информация се свежда до предоставяне на информация, свързана с дейността по съдебна администрация, , но не и с информация от правораздавателен характер. Посоченото тълкуване се основава на разбирането, че достъпът до информация от правораздавателен характер се регламентира от Закона за съдебната власт (ЗСВ)⁷. В последния се съдържат например разпоредби относно публикуването на съдебни актове. В Административнопроцесуалния кодекс (АПК) пък е формулирано задължение за публикуване на протоколите от открити съдебни заседания по административни дела⁸. Следователно националното законодателство предвижда и ред за достъп до

---

⁷ Вж. чл.64 от ЗСВ.

⁸ Вж. чл. 142а от АПК.

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

информация от правораздавателен характер, макар и съгласно закон, различен от ЗДОИ. Налице е съответствие с Конвенцията.

Конвенцията задължава и физически и юридически лица да предоставят достъп до официални документи относно упражнявана административна власт и дава възможност с декларация страните да включат физически и юридически лица относно изпълнявани публични функции или относно опериране с обществени фондове. В това отношение ЗДОИ ѝ е съответен след допълненията обн. ДВ бр.104/ 2008 г., съгласно които задължени да предоставят информация са и т.нар. публичноправни организации, т.е. юридически лица, търговци или не:

а) на които над 50 % (а за лечебните заведения – над 30%) от приходите за предходната година са от публичен бюджет,

б) в които над 50 % от управителния/ контролния орган е определен от възложител на обществени поръчки,

в) които са обект на управленски контрол от възложител на обществени поръчки,

Определението на понятието „публичноправна организация“ е допълнително прецизирано с изменението и допълнението през 2015 г. Тогава отпада изискването това да е само юридическо лице, което е „създадено с цел задоволяване на обществени интереси“. По този начин обхватът на понятието бе разширен, а предходната противоречива съдебна практика по тълкуването на „създадено с цел задоволяване на обществени интереси“ бе преодоляна и престана да създава практически проблеми при прилагането на закона.

Задължени по ЗДОИ са и физическите и юридическите лица за дейността им, финансирана със средства от държавния бюджет, от фондове на Европейския съюз или предоставени по програми и проекти на Европейския съюз.

Определения: понятието „официални документи“

Понятието „обществена информация“ в българския ЗДОИ съответства на понятието „официални документи“, заложено в Конвенцията. Според нея това е всяка информация, записана в каквато и да е форма, изготвена или получена и съхранявана от публичните институции. Според ЗДОИ обществена е всяка информация, създадена или съхранявана от публичните институции, свързана с обществения живот и даваща възможност за съставяне на мнение за тяхната дейност (чл.2, ал.1). Това определение обхваща както актовете на органите на власт (чл.10), така и всяка информация, събирана, съхранявана и създавана във връзка с тях или по повод дейността на органите и техните администрации (чл.11). Върховният административен съд извежда по тълкувателен път, че обществена информация е „всяка съвкупност от данни, структурирана по определен

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

критерий и с определена цел и предназначение”, както и „всяко сведение за някое положение или за някаква дейност на задължените субекти”⁹. Съгласно практиката определението обхваща и договори, анализи, доклади, стенограми от заседания, консултации и др.

Според Конвенцията документите са официални независимо от формата, в която е записана информацията. Според ЗДОИ също информацията е „обществена” независимо от вида на нейния материален носител (чл.2, ал.2), който може да е най-различен (§ 1, т.1 от Допълнителната разпоредба).

Конвенцията поставя знак за равенство между информация и документи. В ЗДОИ е предвиден достъп до информация във формата на преглед или копия на документи – оригинал или копие (чл.26, ал.1). Възникналото в изолирано съдебно решение в първото десетилетие от прилагането на ЗДОИ колебание по този въпрос бе категорично преодоляно с поредица решения на петчленни състави на ВАС през последните 10 – 15 години¹⁰. В съдебната практика и до момента еднопосочно се приема, че искането за достъп до документ представлява валидно искане по ЗДОИ¹¹.

Съгласно Конвенцията правото на информация се отнася до съществуващи документи. Същото е положението съгласно ЗДОИ, като в някои случаи за улеснение заявителите могат да искат достъп във формата на справка, т.е. на практика в тези случаи се създава нов документ, съдържащ съществуваща информация. По този начин по този въпрос ЗДОИ съгласно прилагането му е с по-висок стандарт от конвенцията.

Официалните документи, предадени в архивите, са в обсега на Конвенцията. За разлика от нея ЗДОИ изрично изключва архивите от обсега си. Публичен достъп до документите, съхранявани в архивите, се осигурява обаче от Закона за Националния архивен фонд. Следователно е налице съответствие на националното законодателство с конвенцията.

Право на достъп до официални документи

---

⁹ Вж. Решение № 9720/2006 г. по адм.д. № 5011/2006 г. на ВАС, Петчленен състав.

¹⁰ Вж. А. Кашъмов, К. Терзийски, Ст. Ангелов, *Съдебна практика по Закона за достъп до обществена информация*, изд. ПДИ, София 2024, стр. 28 – 31, достъпна на интернет адрес: http://store.aip-bg.org/publications/books_bg/Court_practice_APIA_2013-2023_final_web.pdf.

¹¹ Пак там.

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

Съгласно Конвенцията всеки има право на достъп до официални документи. Същото право предвижда ЗДОИ, според който право на достъп до информация имат български граждани, чужденци, лица без гражданство, юридически лица, при еднакви възможности (чл.4). В съдебната практика е развито становището, че дори неправосубектни организации на граждани имат право на достъп до информация. Липсва изискване за доказване на правосубектност на юридическите лица, именно защото всеки има право на достъп до информация, а организацията се състои от членове.

Ограничения на правото на достъп до официални документи

Според Конвенцията ограничаване на правото на достъп до официални документи е допустимо само когато това е едновременно:

- предвидено в закон;
- пропорционално на защитата на посочените в нея интереси;
- необходимо в демократичното общество.

В Конвенцията са посочени изчерпателно интересите, свързани със защитата на националната сигурност, отбраната и международните отношения, обществената безопасност, с предотвратяването, разследването и съдебното преследване на престъпни деяния, дисциплинарни разследвания, проверки или одити, защита на личния живот и други законни частни интереси, „търговски тайни“, защитата на финансови и други икономически политики, равнопоставеността на страните в съдебното производство, защита на околната среда, на процеса по вземане на политически решения и на кореспонденцията на кралското семейство и домакинство. В българското законодателство е предвидена защита на повечето от изброените интереси с изключение на защитата на равнопоставеността на страните в съдебния процес и на кралската кореспонденция.

Изисквания към прилагането на ограниченията

Съгласно Конвенцията ограничения могат да се прилагат само ако от предоставянето на информацията би произтекла вреда за защитен интерес и не е налице надделяващ интерес от предоставянето ѝ. Установяването на тези обстоятелства предполага извършването на проверка:

- има ли вероятност да настъпи вреда /„тест за вреда“/;
- ако има такава вероятност, кое надделява в случая: интересът да се защити правото на информация или да се защити конкурентното право или интерес /”тест за надделяващ обществен интерес“/.

Тези проверки или тестове може да се осъществяват от законодателя или от изпълнителната власт, съгласно Обяснителния доклад към Конвенцията. Съгласно българското законодателство „тестът за вреда“ се прилага от съответния компетентен служител съгласно Закона за защита на класифицирана информация (ЗЗКИ) при ограничението, свързано със защитата на националната сигурност, отбраната и международните отношения (т.нар. „държавна тайна“ – чл.25 от Закона за защита на

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

класифицираната информация), обществената безопасност (т.нар. „служебна тайна” – чл.26 от Закона за защита на класифицираната информация), „търговска тайна” (чл.17, ал.2 от ЗДОИ във връзка с чл.29 от Закона за защита на конкуренцията), на процеса по вземане на решения и преговори (чл.13, ал.2 от ЗДОИ). Чрез предварителното класифициране всъщност се прилага „презумпция за вреда”.

В съответните закони е предвиден срок за защита, който в едни случаи е фиксиран, а в други е предоставена възможност за преценка от администрацията в определени максимални рамки. Така например фиксирани срокове за защита на класифицираната като държавна или служебна тайна информация са предвидени в чл.34 от Закона за защита на класифицираната информация, докато в чл.13, ал.3 от ЗДОИ е предвиден максимален срок за защита на информацията, свързана с процеса на вземане на решения и преговори. Така българското законодателство е съответно на Конвенцията.

Заявления за достъп до официални документи/ информация

Конвенцията забранява да се изисква от заявителя да посочи причини за искания достъп и задължава формалностите във връзка със заявленията да се сведат само до необходимото за тяхното разглеждане. Българският закон предвижда информация да се предоставя при спазване на принципа за равнопоставеност (чл.6, т.2) и не поставя изискване да се посочва интерес от заявителите, което означава равно право на достъп без оглед специфичните цели на търсещия. Съгласно ЗДОИ исканията за информация може да са устни или писмени, като за писмените се изисква посочване единствено на името/ наименованието, адреса и описание на исканата информация. В закона не е предвидена възможността заявителят да остане анонимен, дадена в Конвенцията. Това обаче не е императивна норма на конвенцията. Същевременно следва да се отбележи, че съгласно ЗДОИ заявления могат да се подават по електронна поща, като не е предвидено задължение за администрацията да проверява самоличността на заявителя. Следователно законът и практиката по прилагането му осигуряват спазване на принципа, според който от заявителите не се изисква да посочват причините за искания достъп, и същевременно формалностите по разглеждане на заявленията са сведени до минимум.

Разглеждане на заявленията

Според Конвенцията публичната институция трябва да помага на заявителя, в разумни граници, да идентифицира дадения документ. В това отношение ЗДОИ не предвижда изрично да се оказва особена помощ. Тя се свежда до препращане на заявлението до компетентния орган, когато адресатът на заявлението не разполага с информацията, но има данни за нейното местонахождение (чл.32) и до даване на възможност на заявителя да уточни заявлението си в 30-дневен срок (чл.29), когато не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо.

Както е предвидено и в Конвенцията, според ЗДОИ заявлението трябва да се разгледа от всяка институция, която съхранява исканата информация. Заявлението се разглежда във възможно най-кратък срок, но не повече от 14 дни и се връчва на

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

заявителя в същия срок, с което е спазено изискването на Конвенцията за бързина и предварително определен разумен срок. В съдебната практика неотговарянето в срок по заявление се разглежда като съществено нарушение.

Според Конвенцията ако заявлението е явно неоснователно, може да бъде отхвърлено. В ЗДОИ тази възможност е сведена само до случаите, в които информацията вече е била предоставена на заявителя в рамките на предходните шест месеца или заявителят не е уточнил в 30-дневен срок предмета на исканата информация, когато искането е било неясно или много общо формулирано и институцията го е уведомила за това.

В случай на отказ, решението на институцията следва да е писмено, като съдържа фактическа обосновка и посочване на правното основание, и да се връчи в цялост на заявителя (чл.38 от ЗДОИ). Налице е пълно съответствие с Конвенцията.

Форми за достъп до официални документи/ информация

Съгласно Конвенцията заявителят има право да избере дали да прегледа оригинал или копие на документа или да получи копие, в това число в достъпна за него форма или формат, освен ако изразеното предпочитание е неразумно. В случай, че част от информацията в документа е недостъпна поради наличието на ограничение, трябва да се предостави достъп до останалата част от съдържанието, като пропуснатите места се посочват ясно.

Според ЗДОИ също заявителят избира формата, която може да е преглед на оригинал или копие, в това число на електронен носител, може да е линк към документ, съхранен на посочен интернет адрес, изпращане на документи по електронна поща или пък справка (чл.26, ал.1 от ЗДОИ)¹². Достъп може да се поиска и получи и чрез създадената по силата на закона през 2015 г. онлайн Платформа за достъп до обществена информация. В платформата други регистрирани потребители могат да видят получени от други заявители отговори на искания за достъп до обществена информация.

Хора с увреждания могат да поискат информацията в подходяща за тях форма (чл.26, ал.4). Изключения от правото на избор на заявителя са налице, когато няма техническа възможност, разходите се увеличават необосновано, може да има неправомерно обработване или да се нарушат авторски права. В случаите извън защитата от неправомерна обработка и авторски права, когато е налице ограничение на

---

¹² Формите са разнообразни, съгласно редакцията на разпоредбата от 2015 г.

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

достъпа до част от документа, следва да се предостави частичен достъп до останалата му част (чл.7, ал.2, чл.37, ал.2). От декември 2008 г. това задължение е императивно.

Според Конвенцията институцията може да препрати заявителя към леснодостъпни алтернативни източници. При всеки случай, когато исканата информация е обнародвана, институцията трябва да препрати заявителя по ЗДОИ с точно указание към съответното издание (чл.12, ал.4). След изменението през 2015 г. достъпът до публични регистри, достъпни онлайн, се осъществява по реда на ЗДОИ (чл.26, ал.1, т.1 предложение последно).

Такси за достъп до официални документи/ информация

Съгласно Конвенцията прегледът на място на документи е безплатен, а за останалите форми на достъп може да се определи такса, която да не превишава действителните разходи по предоставяне на документа.

Така е и според ЗДОИ, тъй като достъпът е безплатен, а се изисква заплащане само материалните разходи по предоставянето (чл.20). В приетата през 2022 г. Наредба № Н-1 от 7 март 2022 г. за определяне на нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация на министъра на финансите са приети максимални размери на заплащаните разходи (напр. 0, 01 ст за ксерокопие на 1 лист хартия), като прегледът и предоставянето на информация и документи по електронен път са безплатни¹³. С измененията на ЗДОИ (ДВ бр. 49 от 2007 г.) органите на изпълнителната власт бяха задължени да осигурят в помещенията си място за четене на документите.

Процедура по обжалване

Конвенцията предвижда право на заявителя, чието искане за информация е отхвърлено, изрично или мълчаливо, да обжалва отказа пред съд или друг независим и безпристрастен орган. Според ЗДОИ заявителите имат право да обжалват решенията по техните заявления и отказите пред административните съдилища и Върховния административен съд (ВАС). Право да се обжалва мълчанието на администрацията по заявление или т.нар. мълчалив отказ в ЗДОИ не е изрично предвидено, но е категорично

---

¹³ Наредбата е обн. ДВ 22 от 18.3.2022 г. и актуализира стойностите, определени от предходна Заповед обн. ДВ бр. 98 от 13 декември 2011 г. Съдържанието ѝ е достъпно на интернет адрес: <https://dv.parliament.bg/DVWeb/showMaterialDV.jsp;jsessionid=8A8858AE1E637341837223C19EC4FE53?idMat=171093>

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

изведено в еднопосочната практика на Върховния административен съд и административните съдилища¹⁴.

Според Конвенцията процедурата по обжалване на отказите трябва да е бърза и икономична. Съгласно Административнопроцесуалния кодекс институцията има правото сама да преразгледа решението си и да го измени или отмени, което на практика се случва при някои откази.

Административното правосъдие понастоящем не е скъпо – жалбоподателят физическо лице или юридическо лице с нестопанска цел плащат такса от 10 лв. за разглеждане на жалбата, а юридическо лице търговец – от 50 лв.

С изменението и допълнението на ЗДОИ през 2018 г. разглеждането на делата по жалби срещу решения и откази на задължените субекти стана на една единствена съдебна инстанция – административните съдилища (чл.40, ал.3 от ЗДОИ). Макар че законодателната инициатива на тази промяна не бе продиктувана от приятелско отношение към гражданите и не целеше защитата на техните права, на практика тя доведе до съществено съкращаване на сроковете за разглеждане на жалба по ЗДОИ. Обичайният срок за това е няколко месеца, като следва да се отчете, че административното правораздаване в България се развива в доста бързи времеви темпове. Следва да се заключи, че сроковете на разглеждане на делата в съдилищата са по-кратки дори от сроковете, в които в някои други държави жалбите се разглеждат от информационните комисари или комисии.

Следователно е налице съответствие с Конвенцията.

Допълнителни мерки

С Конвенцията е предвидено задължение за информиране на общественото относно правото на достъп до информация, както и за предприемането на конкретни действия за подобряване на условията за достъп до информация.

Първата мярка е свързана с обученията на институциите във връзка със задълженията за предоставяне на информация. В България през предходните години се провеждаха обученията на държавни служители по ЗДОИ, организирани от Института по публична администрация. С измененията и допълненията в ЗДОИ, обн.ДВ бр.104 от 05.12.2008 г. бе създадено задължение за ръководителите на административни структури в системата на изпълнителната власт да осигурят обучението на служителите

---

¹⁴ Вж. Определение № 8645/ 16.11.2001 г. по адм. дело 6393/2001 г. на ВАС, Петчленен състав и много други съдебни актове.

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

(§ 9 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗДОИ от 2008 г.).

Изискването на Конвенцията за осигуряване на информация, улесняваща гражданите, е изпълнено чрез задължението за публикуване на актуална информация, съдържаща описание на правомощията и данни за организацията, функциите и отговорностите на съответната администрация (чл.15, ал.1, т.1 от ЗДОИ). Тази информация следва да се публикува в интернет страниците на институциите съгласно чл.15а, ал.1 от ЗДОИ. В интернет следва да се публикуват и списъци с издаваните актове, описание на информационните масиви и ресурси, т.е. поддържаните регистри, контакти на звеното, отговарящо за приемане на заявленията за достъп до информация. През 2015 г. списъкът на подлежащите на публикуване в интернет страниците на институциите категории информация сериозно се разшири, вкл. благодарение на застъпничеството на ПДИ.

Държавните органи и органите на местното самоуправление са длъжни да определят длъжностни лица, които да отговарят за предоставянето на информация и да обособят места за четене на документи (§ 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗДОИ от 2007 г.).

Изискването на Конвенцията за поддържане на ефективни системи за управление и съхраняване на документи също е отразено в националното законодателство. С чл.42 от Закона за електронното управление на Министерския съвет е възложено приемането на наредба относно общите правила за вътрешния оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в администрациите. В изпълнение на това задължение през 2008 г. е приета нарочна наредба¹⁵. Правилата на отделните администрации следва да са съобразени с тези общи стандарти.

Основанията и процедурата за унищожаване на документи е предвидена в Закона за националния архивен фонд, който предвижда функционирането на постоянно действащи експертни комисии (чл. 49, ал. 2). Специални правила действат по отношение на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна. Унищожаване на такава информация е допустимо само след изтичането на една година след срока на защитата ѝ, след предложение от комисия и разрешение на Държавната комисия по сигурността на информацията.

Следва да се отбележи, че през 2020 г. по поръчка на Министерския съвет ПДИ изготви Наръчник за администрацията, озаглавен „Как да прилагаме Закона за достъп

---

¹⁵ Обн. ДВ. бр.48 от 23 Май 2008г., посл. изм. ДВ. бр.36 от 13 Май 2022г.

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

до обществена информация¹⁶. Заедно с наръчника бяха изработени и публикувани и моделни вътрешни правила за различните категории органи на изпълнителната власт.

Публикуване по инициатива на публичните институции

С Конвенцията се изисква такова публикуване с оглед разширяване на прозрачността и ефикасността на публичната администрация и насърчаването на информирано участие по въпроси от общ интерес. С измененията и допълненията през 2015 г., в сила от 2016 г. бе съществено разширен списъкът и съответно обхватът на тези задължения.

Със ЗДОИ е предвидено общо задължение за ръководителите на структури в системата на изпълнителната власт да публикуват с цел прозрачност, в това число онлайн, 17 категории информация, включително, но не само:

- Вътрешните правила относно достъпа до информация /в секция „достъп до информация“/;
- Реда за достъп до поддържаните публични регистри /в секция „достъп до информация“/;
- Отчета за постъпилите заявления по ЗДОИ, постановените откази и причините за това /в секция „достъп до информация“/.

В разработените от ПДИ по възлагане от Министерския съвет моделни вътрешни правила се съдържат и по-подробни инструкции относно изпълнението на задълженията за публикуване на информация в интернет.

Задължения за публикуване на определени категории информация за околната среда са предвидени в Закона за опазване на околната среда. В ЗДОИ е предвидено и задължение за публикуване на информация с цел защита на живота, здравето и правата на хората (чл.14, ал.2 т.1).

Извод

От представения анализ на съответствието на разпоредбите на ЗДОИ и въобще националното законодателство с Конвенцията от Tromsø следва категоричен извод, че

---

¹⁶ Достъпен на интернет адрес: http://store.aip-bg.org/publications/handbooks_and_brochures/Naruchnik_2020_ZDOI.pdf

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

такова е налице и липсва пречка да се пристъпи към присъединяването на Република България към нея.

Изготвил:

/ Александър Кашъмов, изп. директор на ПДИ/